

"Christelijk" activisme? Sociaal "evangelie"?

Betrokken van: <http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/>

Original article by Dave Hunt:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christian-activism.pdf>

English Flyer:

http://www.thebereancall.org/sites/2011.thebereancall.org/files/Christian%20Activism_0.pdf

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. (21-3-2013)

Toenemende aantallen belijdende christenen houden zich bezig met sociaal en politiek "activisme" en proberen daarmee af te dwingen dat een ongoddelijke maatschappij christelijke standaarden zou adopteren in hun bestuur. Zij zeggen: "op die manier kunnen wij beginnen aansturen op een meer christelijke natie".

Een voorbeeld in de V.S. is "Operation Rescue". De stichter ervan, Randall Terry, legt uit dat het zijn doel is om een sociale omwenteling te realiseren en daarbij de overheid onder druk te zetten om haar abortuswetten te wijzigen. Een typische brochure verklaart: "Operaties Rescue helpen de sociale spanning te creëren die nodig is voor een politieke verandering ... of het nu voor iets goeds of iets slechts is, politieke veranderingen komen er pas nadat groepen mensen genoeg druk op de natie en politici leggen om de wetten te veranderen".

Ongeacht hoe aanbevelingswaardig het doel van zulke tactieken kan zijn, bestaat er *niet één voorbeeld in de Schrift* van politiek of sociaal "activisme" dat ooit door God werd voorgestaan of aangewend door Gods volk. Dit feit zou zwaar moeten wegen op elke overweging in deze belangrijke kwestie. Er staan talrijke gevallen van *burgerlijke ongehoorzaamheid* in de Schrift, maar men had *nooit* de bedoeling een ongoddelijke maatschappij te forceren om bijbelse principes te gehoorzamen.

De Hebreeuwse vroedvrouwen, bijvoorbeeld, waren Farao's verdict ongehoorzaam en spaarden de levens van de mannelijke baby's, en zij logen zelfs om hun reddingsactie te bedekken. Dit behaagde God zozeer dat hun namen, Sifra en Pua, voor ons bewaard bleven (Exodus 1:15-22). Dit was echter een kwestie van *individueel geweten* voor God, *niet* een georganiseerde poging om de heidense Egyptenaren onder druk te zetten, met massademonstraties, voor het adopteren van Israëls God-gegeven moraal.

Er bestaan *geen bijbelse voorbeelden* ter ondersteuning van het hedendaagse "christelijk activisme". In de Schrift staat dat "Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo

een voorbeeld na, opdat u Zijn voetstappen zou navolgen" (1 Petrus 2:21). Hij heeft herhaaldelijk, en hard, de valse religieuze leiders van Israël berispt, maar Hij sprak zich *nooit* uit - *niet één keer* - tegen de onrechtvaardigheden van het Romeinse burgerlijke gezag! Evenmin heeft Hij ooit verdedigd, georganiseerd noch Zich geëngageerd in enig publiek protest om Rome te dwingen haar corrupt systeem te veranderen, of de maatschappij in Zijn dagen van haar boze wegen. Hij onderwierp zich aan de onrechtvaardige autoriteiten, zoals het boek Romeinen ons leert omtrent wat *wij* vandaag zouden moeten doen: "Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold en toen Hij leed, niet dreigde, maar het aan Hem overgaf Die rechtvaardig oordeelt" (1 Petrus 2:21-25). Geen "activisme" hier! En zo was dat ook bij de apostelen en de vroege christenen.

Als "christelijk activisme" Gods wil zou zijn, zou Paulus de eerste geweest zijn om dat vurig na te jagen, tegen elke prijs. Maar in Romeinen 13 leert hij ons de regeerders te gehoorzamen, en in 1 Timotheüs om voor hen te bidden:

"Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen, voor koningen en allen die gezagsdragers zijn, opdat wij in alle rust en stilte kunnen leven, in alle godsvrucht en eerbaarheid. Want dat is goed en aangenaam voor God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen" (1 Timotheüs 2:1-4)

Paulus ondernam geen poging om de overheden te veranderen door dwang uit te oefenen. Het is niet enkel dwaas maar ook tegen-productief om te proberen ongeredden te overreden als christenen te leven. Dat kunnen zij niet - en als zij dat zouden kunnen, zou het hen nog meer blind maken voor hun zonden en hun behoefte aan een Redder.

"Christelijk activisme" heeft vandaag te maken met de goed bedoelde maar dwaze poging om "christelijke principes" op te leggen aan een godloze maatschappij door meer lobbyen, grotere demonstraties en een grotere "sociale omwenteling" dan de homoseksuelen, abortionisten en pornografers kunnen produceren. Maar in plaats van de ongoddelijken te pressen om te leven als heiligen, moeten wij hen winnen voor Christus, opdat zij [door nieuwe geboorte!] ¹ geheel voor God zouden kunnen leven. Als christenen moeten onze *individuele levens* geleefd worden in gehoorzaamheid aan God, ook als dat ons in conflict brengt met burgerlijke wetten. Daarenboven moeten christenen, om afgoderij en immoraliteit uit de weg te gaan, *het Evangelie prediken* aan iedereen en overal, ongeacht verbodsbepalingen van de overheden.

Er bestaat een ernstig gevaar dat men opgesloten wordt in het sociale aspect van de goede zaken waardoor men vergeet dat de ziel hoger moet gesteld worden dan het lichaam. De Grote Opdracht (Matt. 28:19-20) gaat niet over de inspanning om een christelijke invloed op de maatschappij als zodanig uit te oefenen. Wij veranderen de maatschappij niet, maar bekeren individuen. Er wordt

¹ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuweGeboorte.pdf>

vandaag veel gepraat over het “veranderen van de wereld voor Christus”. Maar er bestaat geen enkele bijbelse leer of voorbeeld om deze populaire slogan te ondersteunen. In plaats van zondaars te overreden om te leven als heiligen, moeten wij hen oproepen tot “[bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus](#)” (Handelingen 20:21).

Significante veranderingen in de maatschappij zijn te weeggebracht door prediking en voorbeeld. Maar, alhoewel veranderingen zoals de afschaffing van de slavernij en kinderarbeid belangrijke verbeteringen waren, hebben ze de maatschappij niet godvruchtiger gemaakt. Evenmin is het zo dat onder deze betere omstandigheden een hoger percentage van de mensheid in de hemel zal komen dan voorheen. Zelfs al zijn zulke veranderingen het “waard om voor te werken” hebben velen, die zich “christenen” noemen, zich zo volgezogen met goede zaken dat zij hun drift om zielen te redden verloren zijn geraakt. Zij werden ertoe gebracht naar de macht te grijpen, samen met niet-christenen, om de “traditionele waarden” en een gecompromitteerd “sociaal evangelie” te promoten dat geen evangelie is, vermits het niet redden kan.

Wij moeten de zonde aanklagen, oproepen tot berouw en het Evangelie prediken met overtuigingskracht. Ja, christenen moeten oproepen tot berouw en bekering van holebi-seksualiteit, kindermisbruik, pornografie en abortus, maar wij zouden voornamelijk moeten oproepen tot berouw en bekering wegens rebellie tegen God en het afwijzen van Jezus Christus. In de plaats van kerken aan te klagen voor hun gebrek aan “sociale bezorgdheid”, moeten zij aangeklaagd worden voor hun ketterijen en hun falen in het prediken van de waarheid. Wij moeten de destructieve valse leringen aanklagen die zo overvloedig wemelen, in het bijzonder psychologie, wat het belangrijkste voertuig is van zoveel bedrog en het zou moeten uitgeroeid worden in onze kerken, seminaries, bijbelcolleges en universiteiten. Het is voor een kerk hypocriet om te protesteren tegen de zonden van de wereld terwijl zij hen die een vals evangelie brengen eren en tolereren, zij die vijanden zijn van het kruis van Christus.

In plaats van wereldlijke protesten hebben wij mensen nodig die de wereld oproepen tot berouw en bekering, zoals Henoch die met God wandelde en waarschuwde voor Gods oordeel (Judas 14-15), of zoals Noach die een “prediker van de gerechtigheid” was (2 Petrus 2:5) en die waarschuwde voor het komende oordeel en een ark bouwde om daaraan te ontsnappen. Wat zou er gebeurd zijn als hij dat had nagelaten en zich bezig had gehouden met sociaal activisme?

Wij hebben mensen nodig zoals Daniël en die aan de maatschappij verklaren: “Mene, Mene, Tekel, Upharsin” - u bent gewogen en te licht bevonden! (Daniël 5:24-28); u hebt baby's vermoord², u gedooft de gruwel van holebi-seks; de luchthartige en gewilde rebellie tegen God heeft Zijn woede opgewekt! Wij hebben Jesaja's en Jeremia's nodig, die nooit gehoord hebben van “de kracht van posi-

tief of mogelijkheden-denken” of van het “welvaartsevangelie” of “new age”, maar die de waarheid predikten!

Vandaag zien wij ook meer en meer belijdende christenen die deel willen uitmaken van de heersende klasse - zij voeren campagne voor een politiek ambt omdat men “dan de overheid voor Christus kan beïnvloeden”. Zij gebruiken de oudtestamentische voorbeelden van Jozef, Nehemia en Daniël, die door God in prominente posities werden geplaatst voor het burgerlijke bestuur, als rechtvaardiging voor politiek activisme vandaag. Maar wat zij niet zien is dat Jozef, Nehemia en Daniël geen *campagne* voerden voor een verkozen politiek ambt. Aan hen werden ambten verleend die gecreëerd waren voor betrouwbare dienstknechten. Bovendien is het niet de roeping van Gods volk vandaag, in de huidige kerkbedeling, om betrokken te worden in politieke activiteiten en functies. Wij hebben een hogere roeping; wij zijn “burgers van het Rijk der hemelen” (Filippenzen 3:20). Wij zijn “bijwoners en vreemdelingen” (1 Petrus 2:11). Wij verkeren in “vreemdelingschap” (1 Petrus 1:17) en zijn geen kolonisten.

“Christelijk activisme” is **NIET** christelijk. Het is een afwijking van het rechte pad dat christenen moeten bewandelen. Het verwacht de echte kwesties, leidt tot compromis en onheilige allianties met ongelovigen, en het verspilt tijd en moeite die veel beter zouden gebruikt worden om het Evangelie te brengen, het Evangelie van berouw over zonde en bekering tot redding. Stel deze prioriteiten. Wees geëngageerd om zielen te redden voor de eeuwigheid.

Lees hierbij:

- Het schaamteloze Sociale Evangelie:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sociaalEvangelie2.pdf>
- Wat de Grote Opdracht NIET is:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GroteOpdracht.pdf>
- De christen en Politiek:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christen-en-politiek.pdf>
- Christelijke Politiek?:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijke-politiek.pdf>
- Grijpt een christen naar de Wapens?:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christen-wapens.pdf>

---

² Het aborteren van kinderlevens gaat alsmear door met de omvang van een echte genocide!